

*Josep Maria
Flotats*

*Pep
Planas*

Voltaire · Rousseau
LA DISPUTA

Autoria Jean-François Prévand Direcció Josep Maria Flotats

FITXA ARTÍSTICA

SINOPSI

Voltaire/Rousseau La Disputa posa en escena un combat de gran importància entre dos dels filòsofs més importants del segle XVIII, Voltaire i Rousseau, que té com a protagonista al propi Flotats i a Pep Planas.

Una obra escrita pel francès Jean-François Prévand de la mà d'un dels grans del nostre teatre, Josep Maria Flotats, encarregat d'adaptar i dirigir aquest text que protagonitza.

**Un combat dialèctic
entre dos dels
filòsofs més
importants
de la història.**

Autoria: **Jean-François Prévand**

Dramatúrgia i direcció: **Josep Maria Flotats**

Traducció: **Salvador Oliva**

Intèrprets:

Josep Maria Flotats - *Voltaire*

Pep Planas - *Rousseau*

Veu en off: **Arnau Puig**

Espai escènic: **Josep Maria Flotats**

Vestuari: **Renato Bianchi**

I·luminació: **Insuel**

Direcció de producció: **Maite Pijuan**

Producció executiva: **Gloria Casanova**

Direcció d'oficina tècnica: **Moi Cuenca**

Oficina tècnica: **David Ruiz**

Ajudantia de direcció i regidoria: **Montse Alacuart**

Caps tècnics del teatre: **Sergi Lobaco** i **Raúl Martínez**

Màrqueting i comunicació: **Teatre Romea**

Disseny gràfic: **Santi&Kco**

Primera representació al **Teatre Romea**, 22 de febrer 2024

Espectacle en **català**

Durada: **90 minuts**

Agraïments: **Paco Ariza**, **Jordi Bonet**

Amb el suport de: **Generalitat de Catalunya-**

ICEC Institut Català de les Empreses Culturals

Distribució: **Sergi Calleja (scalleja@focus.cat)**

És una producció de **Teatre Romea**

NOTA DE L'AUTOR

Heus aquí, a petició de Josep Maria Flotats, a qui saludo molt amicalment, algunes notes sobre la meva peça *Voltaire Rousseau*.

Octubre de 1765, al castell de Ferney...

Aquesta trobada, fictícia, bé podria haver tingut lloc, i la història del pamflet és autèntica.

Voltaire Rousseau va ser creada a París, el març de 1991, i representada durant 5 anys. Jo mateix vaig interpretar el paper de Rousseau durant força temps.

I, ara (2024), em trobo interpretant a Voltaire. Ja tinc, per sort o per desgràcia, l'edat indicada.

Interpretar a Voltaire, havent fet el paper de Rousseau durant anys, és una experiència curiosa. Un se sent una mica esquizofrènic. Però això m'ha permès, des de l'interior, per dir-ho així, comprendre millor fins a quin punt són complementaris. Sí, complementaris.

Certament, mentre vivien, van ser antagonistes, i fins a quin punt! Però la posteritat ha donat el seu veredict. A penes una mica més de deu anys després de les seves morts (el mateix any, el 1778), Robespierre i Saint-Just els farien entrar a tots dos al Panthéon, reconeixent-los com als dos Pares de la República.

I, una mica més tard, Victor Hugo farà el mateix quan Gavroche, als *Miserables*, morirà sobre les barricades de la Llibertat cantant: "*Si je tombe à terre, c'est la faute à Voltaire, le nez dans le ruisseau c'est la faute à Rousseau.*" (*Si caic a terra, és culpa de Voltaire, amb el nas dins del riu és culpa de Rousseau.*)

No fa distincions. Esborra les diferències en benefici del projecte: *Vive l'Avenir! (Visca l'avenir).*

No podem evitar pensar en el *Moribond* de Jacques Brel quan canta:

"Adieu, curé, je t'aimais bien / On était pas du même bord / On était pas du même chemin / Mais on cherchait le même port !" (*Adeu, capellà, jo t'estimava molt / No érem del mateix bàndol / No anàvem pel mateix camí / Però buscàvem el mateix port!*).

Perquè és d'això que ens parlen els nostres dos genis. No tan sols de la naturalesa humana sinó també del nostre avenir. I, sobretot, dels mitjans per arribar-hi.

Mai agraiem prou a Voltaire haver dit que la cultura era la solució. I mai no oblidarem que Rousseau va dir: "*Però no qualsevol cultura!*"

I jo, mai agrairé prou a Josep Maria Flotats per reprendre brillantment la torxa i per fer-se amb aquest projecte, que és un projecte nou, en aquesta tan bella llengua catalana de Salvador Oliva, i que, en la nostra època tan convulsa, és, abans de tot, un missatge d'esperança.

J.F. Prévand

NOTA DEL DIRECTOR

Benvolguts espectadors,

En primer lloc, deixeu-me donar les gràcies a Josep Maria Pou i al grup FOCUS per obrir-me les portes del Teatre Romea. Emotiu regal, que em permet treballar de nou a casa i ser avui aquí amb vosaltres. Gràcies, moltes gràcies.

A l'eterna pregunta: Per què munta vostè aquesta obra?, aquesta vegada la resposta és més personal que mai. He escollit aquest magnífic *Voltaire / Rousseau* de Jean François Prévand,

(a) perquè, com molta gent de la meva generació, soc meitat voltairià, meitat rousseuista, i si, a això, s'hi suma una educació religiosa, el resultat és que, a la primera ventada, tot esdevé inextricable.

(b) perquè, d'adolescent, amb els escoltes, al vespre, a la llum d'un foc de camp, llegia les *Rêveries d'un promeneur solitaire* de Rousseau, primer romàntic avant la lettre, que em va colpir.

(c) perquè, a l'escola de Strasbourg, em van fer treballar el *Poème sur le désastre de Lisbonne* de Voltaire, que em va entusiasmar i em va valer un satisfecit del professorat.

(d) perquè, a París, sota la direcció de Jean-Louis Barrault al Théâtre d'Orsay, vaig interpretar *Zadig ou la destinée* de Voltaire, que em va valer l'amistat del Mestre Barrault i de la sublim Madeleine Renaud.

(e) perquè el dia que vaig firmar el meu compromís amb la Comédie Française, l'Administrador General de la Casa de Molière em va comentar que li va encantar el meu Zadig. En sortir del seu despatx, em vaig enfil·lar sobre l'imponent estàtua de Voltaire, que és al vestíbul del primer pis, per abraçar-lo molt poc protocol·làriament.

(f) perquè Rousseau serà interpretat per Pep Planas, gran actor i fidel amic, que va debutar amb mi en el Cyrano.

(g) perquè els vestits, els ha creat Renato Bianchi, Grand Maître Tailleur de la Comédie, expert en vestuari dels segles XVII i XVIII.

(h) perquè el text català és obra del nostre gran Salvador Oliva, admirat poeta i generós amic.

(i) i també: pel que diu Voltaire de nosaltres en les seves *Obres Històriques*:

«Catalunya és un dels països més fèrtils de la terra i un dels més meravellosament situats... Produeix tot el que és necessari a les necessitats de l'home i tot el que pot afalagar els seus desitjos... Barcelona és un dels ports d'Europa més bonics... En fi, Catalunya pot prescindir de l'univers enter, i els seus veïns no poden prescindir d'ella».

No crec necessari cap altre perquè.

Els desitjo que passin una bona vetllada.

Josep Maria Flotats

Nascut el 1944 al departament francès d'Isère, Jean-François Prévand es va formar com a actor a París al Cours Simon i al Conservatori Nacional Superior d'Art Dramàtic on va seguir les classes de Fernand Ledoux. Va començar la seva carrera interpretant molts papers a les ordres de directors com Jean Meyer, Peter Ustinov, Pierre Debauche, Denis Llorca o Stephan Meldegg, però es va orientar ràpidament cap a l'escriptura i direcció d'escena.

El 1970, va escriure i dirigir el seu primer espectacle, *Voltaire's Follies*, una recopilació de pamflets de Voltaire contra la intolerància i el fanatisme religiós i polític. Es va mantenir tres anys en cartell al café-teatre l'Absidole i va tenir tal èxit que es va reposar el 1988 a la Comédie de Paris i el 2007 al Théâtre de l'Œuvre, sumant més de 3000 funcions. Va ser nominat diverses vegades als premis Molière.

El 1978 Prévand va fundar l'ARDT amb Annie Roussillon, Stephan Meldegg i Jean-Luc Moreau, una companyia teatral per a la qual va dirigir diversos muntatges destacats com *Rosencrantz i Guildenstern han mort* de Tom Stoppard, *Si mai je et pinze*, basat en *Si jamais je et pinze!* d'Eugène Labiche, o *El casament dels petits burgesos* de Bertolt Brecht. El 1980, va fundar la companyia TAPS (Théâtre Atelier Paris Sud) amb Sarah Sanders, amb la qual va coescriure quatre obres: *Molière mort ou vif* (1981), *William 1er* (1984), *Carmontelle* (1989) i *Diderot's Circus* (1990).

El 1991, va dirigir el seu text *Voltaire Rousseau*, tercera part de la seva trilogia dedicada als filòsofs del Segle de les Llums, al Théâtre La Bruyère i a la Gaîté-Montparnasse amb els actors Jean-Paul Faré i Jean-Luc Moreau. A l'any següent, Jean-François Prévand va reprendre el paper de Rousseau al costat de Gérard Maro per a la Comédie de Paris. L'espectacle va assolir les 800 representacions el 1995, abans que el Théâtre de l'Œuvre el programés durant set mesos més. S'ha refet el 2014 i el 2017 al Théâtre de Poche de Paris amb els dos actors dels seus inicis. A això s'hi han sumat diverses produccions a altres països: Deutsches Theater de Berlín, Théâtre Royal du Parc a Brussel·les, a la televisió polonesa, la RAI italiana, a Suïssa, Àustria i Luxemburg.

La seva següent obra, *Camus, Sartre et... les autres*, se situa a l'hivern de 1943-44 al París ocupat per les forces nazis i planteja quin és el lloc moral i històric que han d'ocupar els artistes i els ciutadans. Es va estrenar el 1996 al Théâtre de l'Œuvre i li va valer el premi Europe 1 i una nominació al premi Molière al millor autor 1996. Per encàrrec del Gran Ducat de Luxemburg, va escriure una obra dedicada a Víctor Hugo i a Goethe, *Hugo-goethe*.

A banda de muntar les seves pròpies obres, també va dirigir nombrosos textos teatrals d'autors tan diversos com Egon Wolff, Jean Giraudoux, Athol Fugard, Jean Anouilh, Tom Stoppard, Emmanuel Robles, Bertolt Brecht.

Pedagog a l'ànima, va mantenir sempre viva la seva passió per l'educació i el seu afany per difondre i compartir coneixements. Va ser professor dels conservatoris artístics de la Vila de París del 1998 al 2010, i va escriure un assaig, *Le Théâtre, une école de la vie* (2003).

Va traduir i va adaptar al francès les obres de Tom Stoppard *Travesties*, *Jumpers*, *The Real Inspector Hound* en col·laboració amb Sarah Sanders, i Albert's *Bridge* en col·laboració amb Stephan Meldegg, amb què va traduir també l'obra de Ronald Harwood *The Dresser*.

Quan el 1998 la SACD (la Societat francesa de gestió dels drets d'autor dels dramaturgs i compositors dramàtics) va decidir per primera vegada reservar un seient per a un director d'escena al consell d'administració, va triar Jean-François Prévand. Va ser reelegit el 2003. A la mateixa època va ser un membre actiu del sindicat nacional dels directors d'escena (SNMS) del qual va ser president entre el 2001 i el 2007. Va ser director artístic del festival de Blaye et de l'Estuaire del 2002 al 2014.

JEAN-FRANÇOIS PRÉVAND

AUTOR

JOSEP MARIA FLOTATS

DRAMATURG,
DIRECTOR
I ACTOR

Actor i director teatral, Josep Maria Flotats va néixer a Barcelona i es va formar com a actor a l'Escola Nacional Superior d'Art Dramàtic d'Estrasburg entre els anys 1959-1961, debutant als escenaris amb un *Horace*, de Corneille el 1962. A partir d'aquest moment treballa a París sota la direcció de directors com Pierre Lefebvre, Hubert Guignoux, Andreas Voutsinas, Jean-Laurent Cochet, Michel Fagadau, Patrice Kerbrat, Otomar Krejca, Henri Ronse, Anne Delbe, Denis Lorca, Robert Manuel, Jorge Lavelli, René Allio, Georges Wilson, Jean Mercure, Jean-Louis Barrault, Jean-Pierre Miquel, Jean-Luc Boutté, Jean Anouilh, etcètera, interpretant textos clàssics i moderns que van des de Shakespeare (*Othello*) a Molière (*Georges Dandin*, *Le malade imaginaire*, *Dom Juan*, *Le Bourgeois gentilhomme*) passant per Corneille (*Horace*, *Sertorius*, *L'illusion comique*, *Le Cid*), Racine (*Andromaque*), Marivaux (*Li seconde Surprise de l' amour*), Voltaire (*Zadig*), Musset (*Els capricis de Marianne*), Pirandello (*Six Personnages en recerca d'auteur*), Brecht (*El Cercle de craie caucasien*, *La Bonne âme de Se-Tchouan*), Giraudoux (*La Guerre de Troie n'aura no lieu*, *Intermezzo*), Eugene O'Neill (*Li long voyage vers la nuit*), Beckett (*Attendant Godot*), Sòfocles, Schiller, Dostoievski, Arthur Miller, Peter Shaffer, Edward Bond, etc.

L'1 de gener de 1981 entra a la Comédie-Française, de la qual dos anys més tard, al desembre de 1982, és nomenat Sociétaire.

Després de la seva etapa francesa, Flotats funda a Barcelona el 1984 la seva pròpia companyia i paral·lelament idea i emprèn el projecte del Teatre Nacional de Catalunya, que inaugurarà tretze anys més tard.

Mentre es construeix el Teatre Nacional de Catalunya presenta al Teatre Poliorama de Barcelona, que serà seu de la seva companyia durant deu anys 1984-1994, un repertori nou al panorama escènic nacional; a més de convidar a directors com Maurici Scaparro, Simone Benmussa, Pierre Romans, Jorge Lavelli, Giorgio Strehler, Matthias Langhoff, dirigeix obres en què intervé com a actor: *Una jornada particular* (Ettore Scola), *Cyrano de Bergerac* (Edmond Rostand), *El despertar de la primavera* (Wedekind), *Per un sí o per un no* (Natalie Sarraute), *Infantillatges* (Raymond Cousse), *Lorenzaccio* (Musset), *Le Misanthrop* (Molière), *Ara que els ametllers ja estan batuts* (Josep Pla/Flotats), *Don Quixot* (Cervantes/Rafael Azcona), *Tot assajant "Dom Juan"* (Louis Jouvet), *Cal dir-ho?* (Labiche), etc.

El 1995 és nomenat fundador i primer director del Teatre Nacional de Catalunya.

El 1996 presenta oficialment la nova companyia del TNC amb *Àngels a Amèrica* (1996), de Tony Kushner, obra a la qual seguirà *La gavina*, de Txèkhov.

El juliol del 1998 s'instal·la a Madrid, on funda la seva pròpia productora i al setembre estrena *Arte*, de Yasmina Reza, que dirigeix i interpreta. Fa una incursió a l'òpera com a director d'escena (*Così fan tutte*) al Teatro Real. Amb la seva productora dirigeix adapta i interpreta: *París 1940* (Louis Jouvet), *La cena*, *El encuentro de Descartes con Pascal joven* (totes dues de Jean-Claude Brisville), *Stalin* (Marc Dugain), *Beaumarchais*, de Sacha Guitry, estrena mundial, al Teatre Español de Madrid, *La mecedora* de Jean-Claude Brisville, al Centro Dramático Nacional, Teatro Valle-Inclán, Madrid, *El joc de l' amor i de l' atzar*, de Pierre de Marivaux, Teatre Nacional de Catalunya, Barcelona, i Centro Dramático Nacional, Teatre María Guerrero, Madrid, *La verdad*, de Florian Zeller, Teatre Cofidis de Madrid el 2012, i *Ser-ho o no*, de Jean-Claude Grumberg, estrenada en català al Teatre Lliure de Barcelona el 2015, i presentada al Teatre Español de Madrid en la seva versió espanyola, *Serlo o no*.

La seva carrera teatral ha estat guardonada amb múltiples premis: Premi Gerard Philipe (1970) de l'Ajuntament de París al millor actor, Premi de la Crítica Francesa (1980) al millor intèrpret de l'any a París, Premi Nacional de Teatre (1989) del Ministerio de Cultura d'Espanya, Premi Mayte (1999), Premi Ull Crític Especial (1989/1999) de RNE, Premi Fotogramas de Plata (1999), Premi de Cultura de la Comunidad de Madrid (2002), Premi de la Unió d'Actors (2002), Premio de les Artes Escénicas de Castilla La Manxa (2003), Premi de Teatre (2003) de l'Ajuntament de Madrid, 8 Premis Max...

I ha estat distingit amb diverses condecoracions: Officier de la Legió d'Honneur, Officier des Arts et des Lettres (ambdues del govern francès), i la Medalla d'Or al Mèrit a les Belles Arts (del govern espanyol).

Actor i director format a l'Escola Nacional Superior d'Art Dramàtic d'Estrasburg entre els anys 1959-1962. Els anys 1962-1963 forma part de la Comédie d'Est, Centre Dramatique National d'Estrasburg. Entre 1963 i 1983 resideix i treballa a París: Théâtre de l'Œuvre, Théâtre des Arts, Théâtre de la Commune d'Aubervilliers, Théâtre National Populaire (TNP), Théâtre de la Ville, Théâtre Espace Cardin, Théâtre d'Orsay, Théâtre de l'Atelier, Théâtre Antoine. L'1 de gener de 1981 entra a la Comédie Française i és nomenat Sociétaire l'any següent. El 1983 crea la «Companyia Flotats», la seu de la qual és el Teatre Poliorama (1983-1993) a Barcelona. El 1995 funda el Teatre Nacional de Catalunya a Barcelona. El 1998 crea la seva pròpia productora a Madrid.

TEATRE

- 1962-1963** • *Horace*, de Corneille. Direcció: Hubert Gignoux. Comédie de l'Est. Strasbourg.
- *Six Personnages en quête d'auteur*, de Pirandello. Direcció: Pierre Lefebvre. Comédie de l'Est. Strasbourg.
 - *La Mégère apprivoisée*, de Shakespeare. Direcció: André Jaunnot. Comédie de l'Est. Strasbourg.
 - *Mille francs de récompense* de Víctor Hugo. Direcció: Hubert Gignoux. Comédie de l'Est. Strasbourg.
- 1963** • *Horace* i *La Mégère apprivoisée*. Comédie de l'Est. Festival Internacional de Baalbeck. Líban.

París

- 1964** • *Victor ou Les enfants au pouvoir*, de Roger Vitrac. Direcció: Jean Anouilh. (Productions d'Aujourd'hui)
Gira per: França, Bèlgica, Alemanya, Itàlia, Suïssa i Marroc.
- *Aurélie*, d'Egérie Mavraki. Direcció: Jorge Lavelli. Théâtre de l'Œuvre. París
- 1965** • *Le Cercle de craie caucasien*, de Bertold Brecht. Direcció: René Allio. Théâtre de la Commune d'Aubervilliers, París.
- 1966** • *La Bonne âme de Se-Tchouan*, de Bertold Brecht. Direcció: René Allio. Théâtre de la Commune d'Aubervilliers. París.
- *Petit Malcom* contre les eunuques, de David Halliwell. Direcció: Jacques Rousseau. Théâtre des Arts. París.
- 1967** • *Le Roi Lear*, de Shakespeare. Direcció: Georges Wilson. Théâtre National Populaire (TNP). París.
- *L'illusion comique*, de Corneille. Direcció: Georges Wilson. TNP. París i Festival Internacional de Zuric
- 1968** • S'incorpora com a primer actor a la nova companyia del Théâtre de la Ville, fundada por Jean Mercure.
Inauguració oficial del Théâtre de la Ville de París amb:
- *Six Personnages en quête d'auteur*, de Pirandello. Direcció: Jean Mercure. Théâtre de la Ville. París.
 - *Beaucoup de bruit pour rien*, de Shakespeare. Direcció: Jorge Lavelli. Théâtre de la Ville. París.
- 1969** • *Pizarro et le soleil*, de Peter Shaeffer. Direcció: Jean Mercure. Théâtre de la Ville. París.
- *Œdipe Roi*, de Sófocles. Direcció: Rafael Rodrigues. Théâtre de la Ville. París.
 - *L'illusion comique*, de Corneille. Direcció: Georges Wilson. TNP. París.
- 1970** • *Early Morning*, d'Edward Bond. Direcció: Georges Wilson. Festival de Avignon (Palais des Papes) i TNP. París.
- 1971** • *La Guerre de Troie n'aura pas lieu*, de Giraudoux. Direcció: Jean Mercure. Théâtre de la Ville. París.
Festival de Avignon (Palais des Papes) i gira per la U.R.S.S.: Moscou i Sant Petersburg.
- *Les Possédés*, de Dostoïevski. (Versió d'Albert Camus) Direcció: Jean Mercure. Théâtre de la Ville. París
- 1972** • *Le Cid*, de Corneille. Direcció: Denis Lorca. Théâtre de la Ville. París.
- *Le long voyage vers la nuit*, d'Eugene O'Neill. Direcció: Georges Wilson. Théâtre de l'Atelier. París.
- 1974** • *La Création du monde et autres business*, de Arthur Miller. Direcció: Jean Mercure. Théâtre de la Ville. París.
- 1975** • *Othello*, de Shakespeare. Direcció: Georges Wilson. Festival d'Avignon, (Palais des Papes).
- *Don Juan ou l'Homme de cendres*, de André Obey. Direcció: Jean-Pierre André. Festival de Vaison-La Romaine. França.
 - *Le Genre humain*, de Jean-Edern Hallier. Direcció: Henri Ronse. Théâtre Espace Cardin. París.
- 1976** • *Les Brigands*, de Schiller. Direcció: Anne Delbée. Théâtre de la Ville. París.
- *La Guerre de Troie n'aura pas lieu*, de Jean Giraudoux. Direcció: Jean Mercure. City Center Théâtre New-York i Montreal, Ottawa, Toronto i Quebec.
- 1977** • *Dom Juan*, de Molière. Direcció: Andreas Voutsinas. Les Tréteaux de France. París i gira per França.
- *En attendant Godot*, de Beckett. Direcció: Otomar Krejca. Festival d'Avignon (Palais des Papes).
- 1978** • *Zadig ou La destinée*, de Voltaire. Direcció: Jean-Louis Barrault. Compagnie Renaud-Barrault. Théâtre d'Orsay. París.
- 1979** • *Une drôle de vie*, de Brian Clark. Direcció: Michel Fagadau. Théâtre Antoine. París.

- 1981** L'1 de gener entra a la Comédie Française.
- *Sertorius*, de Corneille. Direcció: Jean-Pierre Miquel. Comédie Française. París.
 - *Andromaque*, de Racine. Direcció: Patrice Kerbrat. Comédie Française. París.
 - *Les Caprices de Marianne*, de Musset. Direcció: François Beaulieu. Comédie Française. París.
- 1982**
- *Dom Juan*, de Molière. Direcció: Jean-Luc Boutté. Comédie Française. París.
 - *Le Bourgeois gentilhomme*, de Molière. Direcció: Jean-Laurent Cochet. Comédie Française. París.
- 1983**
- *Intermezzo*, de Giraudoux. Direcció: Jacques Seyres. Comédie-Française. París.
 - *La seconde Surprise de l'amour*, de Marivaux. Direcció: Jean-Pierre Miquel. Comédie Française. París.
 - *Dom Juan*, de Molière. Direcció: Jean-Luc Boutté. Gran Teatre del Liceu de Barcelona amb la Comédie Française.

Barcelona

1984

Després del memorable èxit i la extraordinària acollida popular d'aquest Dom Juan de Molière de la Comédie Française al Gran Teatre del Liceu, el Conseller de Cultura de la Generalitat de Catalunya, Max Cahner, li demana que torni a Barcelona i posi en marxa la creació del Teatre Nacional de Catalunya. Flotats accepta, torna a Barcelona, funda la seva pròpia companyia: "Companyia Flotats" i, paral·lelament, treballa en el projecte del Teatre Nacional de Catalunya.

- *Una jornada particular*, d'Ettore Scola. Direcció: Josep Maria Flotats. Companyia Flotats. Teatre Condal. Barcelona.
- 1985** Inauguració oficial, després d'una profunda remodelació, del Teatre Poliorama de la Rambla, que serà la seu de la nova Companyia Flotats, a Barcelona, durant 10 anys, amb:
- *Cyrano de Bergerac*, d'Edmond Rostand. Direcció: Maurizio Scaparro. Companyia Flotats. Teatre Poliorama. Barcelona. Teatro Pavón. Madrid.
- 1986**
- *El despertar de la primavera*, de F. Wedekind. Direcció: Josep Maria Flotats. Companyia Flotats. Teatre Poliorama. Barcelona.
 - *Per un sí o per un no*, de Nathalie Sarraute. Direcció: Simone Benmussa. Companyia Flotats. Teatre Poliorama. Barcelona.
 - *Infantillatges*, de Raymond Cousse. Direcció: Josep Maria Flotats. Companyia Flotats. Teatre Poliorama. Barcelona.
- 1987**
- *El dret d'escollir*, de Brian Clark. Direcció: Josep Maria Flotats. Companyia Flotats. Teatre Poliorama. Barcelona.
- 1988**
- *Lorenzaccio*, de Musset. Direcció: Josep Maria Flotats. Companyia Flotats. Teatre Poliorama. Teatro Español. Madrid.
- 1989**
- *El Misanthrop*, de Molière. Direcció: Josep Maria Flotats. Companyia Flotats. Teatre Poliorama. Teatro Español. Madrid.
- 1990-1991**
- *Ara que els ametllers ja estan batuts*, Un espectacle creat i interpretat per Josep Maria Flotats, basat en la narrativa de Josep Pla. Companyia Flotats. Teatre Poliorama. Barcelona. Gira per Catalunya i Frankfurt. Teatro María Guerrero. Madrid.
- 1992**
- *Cavalls de mar*, de Josep Lluís i Rodolf Sirera. Direcció: Josep Maria Flotats. Companyia Flotats. Teatre Poliorama. Barcelona.
 - *Don Quijote: fragments d'un discurs teatral*, de Maurizio Scaparro i Rafael Azcona, basat en l'obra de Cervantes, Don Quijote de la Mancha. Direcció: Maurizio Scaparro. Gira internacional: New York, Santiago de Chile, Buenos Aires, San Juan de Puerto Rico, Roma, Génova y Nápoles. Producció Expo de Sevilla '92. Teatro Lope de Vega. Sevilla. Teatre Tivoli. Barcelona. Teatro María Guerrero. Madrid.
- 1993**
- *Tot assajant "Dom Juan"*, de Louis Jouvet i Brigitte Jaques. Direcció: Josep Maria Flotats. Companyia Flotats. Teatre Poliorama. Barcelona.
- 1994**
- *Cal dir-ho*, d'Eugène Labiche. Direcció: Josep Maria Flotats. Companyia Flotats. Teatre Poliorama. Barcelona. Espectacle amb el que la Companyia Flotats celebra el seu desé aniversari i s'acomiada del Teatre Poliorama per a incorporar-se al futur Teatre Nacional de Catalunya, en fase avançada de construcció.
- 1995** Nomenat per Real Decret Fundador i Primer Director del Teatre Nacional de Catalunya (TNC), Josep Maria Flotats dirigeix la creació dels equips tècnics, administratius i artístics. Programa les tres primeres temporades i coordina i supervisa l'última fase de construcció i equipament del TNC.
- 1996** El 12 de novembre de 1996 es fa la presentació oficial de la Companyia del Teatre Nacional de Catalunya, als tallers d'aquest mentre s'acaba la construcció de la Sala Gran amb:
- *Àngels a Amèrica*, de Tony Kushner. Direcció: Josep Maria Flotats. Companyia TNC. Tallers del TNC. Barcelona.
- 1997** 11 de setembre de 1997. Inauguració i presentació oficial del TNC.
- *La gavina*, d'Anton Txèkhov. Direcció: Josep Maria Flotats. Companyia TNC. Barcelona.

Madrid

- 1998** El juliol de 1998, Flotats s'instal·la a Madrid i crea la seva pròpia productora: Yasmina Producciones.
Més tard: Taller 75.
- 1997-2000** • *Art*, de Yasmina Reza. Director, actor, versió i productor: Josep Maria Flotats. Teatro Marquina de Madrid. Gira per Espanya. Teatre Tívoli. Barcelona
- *Così fan tutte*, de W. A. Mozart. Director d'Escena: Josep Maria Flotats. Director Musical: Jesús López Cobos. Teatro Real. Madrid.
- 2002-2003** • *París 1940*, de Louis Jouvet. Director, actor, versió i productor: Josep Maria Flotats. Teatro Bellas Artes, Madrid. Teatre Tívoli, Barcelona. Gira per España.
- 2002-2003** • *La cena*, de Jean-Claude Brisville. Director, actor, versió i productor: Josep Maria Flotats. Teatro Bellas Artes. Madrid. Gira per Espanya.
- 2007-2008** • *Stalin*. Basada en la novel·la de Marc Dugain *Une exécution ordinaire*, en versió teatral de J. M. Flotats. Director, actor i productor: Josep Maria Flotats. Teatre Tívoli. Barcelona. Gira per Catalunya.
- 2009** • *El encuentro de Descartes con Pascal joven*, de Jean-Claude Brisville. Director, actor i productor: Josep Maria Flotats. Teatro Español, Madrid. Teatre Lliure, Barcelona. Gira per Espanya.
- 2010** • *Beaumarchais*, de Sacha Guitry. Director, actor i dramaturgia: Josep Maria Flotats. Teatro Español. Madrid. Teatro Arriaga. Bilbao.
- 2011** • *La mecedora*, de Jean-Claude Brisville. Direcció i dramaturgia: Josep Maria Flotats. Centro Dramático Nacional. Teatro Valle-Inclán. Madrid.
- 2012** • *La verdad*, de Florian Zeller. Director, actor i productor: Josep Maria Flotats. Teatro Alcázar-Cofidis Madrid.
- 2013** • *Un rèquiem per a Salvador Espriu*. Música: Xavier Benguerel. Poemes: Salvador Espriu. Recitant: Josep Maria Flotats. Director: Xavier Albertí. Teatre Nacional de Catalunya. Barcelona.
- 2014** • *El joc de l'amor i de l'atzar*, de Pierre de Marivaux. Director: Josep Maria Flotats. Teatre Nacional de Catalunya. Barcelona.
- *El juego del amor y del azar*, de Pierre de Marivaux. Director: Josep Maria Flotats. Centro Dramático Nacional, Teatro María Guerrero. Madrid.
- 2015** • *Jusqu'à quand?*, de Jean-Claude Grumberg. Violoncel: Lluís Claret. Director, dramaturgia i recitant: Josep Maria Flotats. Festival Internacional Castell de Peralada. Girona.
- 2015-2016** • *Ser-ho o no*, de Jean-Claude Grumberg. Director, actor, dramaturgia i productor: Josep Maria Flotats. Teatre Lliure. Barcelona. Gira per Catalunya.
- 2016-2017** • *Serlo o no*, de Jean-Claude Grumberg. Director, actor, dramaturgia i productor: Josep Maria Flotats. Teatro Español, Madrid. Gira per España.
- 2018** • *Voltaire/Rousseau. La Disputa*. Jean-François Prévand. Director, actor, dramaturgia, escenografia i productor: Josep Maria Flotats. Teatro María Guerrero. Centro Dramático Nacional, Madrid. Gira per España.
- 2020** • *El enfermo imaginario*, de Molière. Director, actor i dramaturgia: Josep Maria Flotats. Compañía Nacional de Teatro Clásico. Teatro de la Comedia. Madrid.
- 2022-2023** • *París 1940*, de Louis Jouvet. Director, actor i versió: Josep Maria Flotats. Teatro Español. Madrid.

CINEMA

França

- *La guerre est finie*, dirigida per d'Alain Resnais (1966)
- *Tante Zita*, dirigida per Robert Enrico (1976)
- *L'amour*, dirigida per Richard Balducci (1970)
- *L'araignée d'eau*, dirigida per Jean-Daniel Verhaegue (1971)
- *Eloise*, dirigida per Liliane de Kermadec (1975)
- *Promenades d'été*, dirigida per René Féréf (1975)

Espanya

- *Jo, papà*, dirigida per Jaime de Armiñán (1975)
- *Pim, pam, pum... ¡fuego!*, dirigida per Pedro Olea (1975)
- *Boca a boca*, dirigida per Manuel Gómez Pereira (1995)

TELEVISIÓ

- *Les folies amoureuses*, dirigida per Roger Iglesias (més tard Lazare Iglesias) (1965-1966)
- *Les anges exterminés*, dirigida per Michel Mitrani (1966)
- *Salle n° 8*, dirigida per Jean Dewever et Robert Guez (1967)
- *Sarn*, dirigida per Claude Santelli (1968)
- *Les frères Karamazov*, dirigida per Marcel Bluwal (1969)
- *La petite Catherine*, dirigida per Lazare Iglesias (1971)
- *Les Rois maudits*, dirigida per Claude Barma (1972)
- *Le deuil sied à Électre*, dirigida per Jean Cazeneuve (1974)
- *Le voyage en calèche*, dirigida per Claude Barma (1974)
- *Plus amer que la mort*, dirigida per Michel Wyn (1975)
- *Les visiteurs*, dirigida per Michel Wyn (1979)

PREMIS

- Prix Gérard Philipe al Millor actor, 1970 (París)
- Prix de la Critique Française al Millor actor, 1980 (París)
- Premio Nacional de Teatro, 1989 (Madrid)
- Premi de la Crítica Teatral, 1993 (Barcelona)
- Premio El ojo crítico de honor, de RNE (1999)
- Premio Mayte, 1999 (Madrid)
- Premio Unión de actores, 1999 (Madrid)
- Premio Cultura de la Comunidad de Madrid, 2002
- Premio Ricardo Calvo de la Villa de Madrid, 2003
- Premio de las Artes Escénicas de Castilla-La Mancha, 2003
- Premio Mayte Cántabro, 2007 (Santander)
- Medalla Beaumarchais: Société des Auteurs et Compositeurs Dramatiques SACD, 2012 (París)
- Premio Actúa de AISGE a toda una carrera, 2016 (Madrid)
- Premio de Honor 2021 a toda una carrera, de ADE Madrid
- 8 Premis Max

CONDECORACIONS

- Chevalier de la Légion d'Honneur. Imposada pel President de la República Francesa François Mitterrand.
- Promogut al rang de Officier de la Légion d'Honneur pel President de la República francesa Nicolas Sarkozy.
- Officier des Arts et des Lettres atorgada pel govern francès.
- Creu de Sant Jordi atorgada pel President de la Generalitat de Catalunya Jordi Pujol.
- Medalla de Oro al Mérito a las Bellas Artes, atorgada pel Rei Joan Carles I.
- Doctor Honoris Causa per la Universitat Autònoma de Barcelona.

Actor de cinema, teatre i televisió, traductor i director de teatre.

Després de formar-se a l'Institut del Teatre de Terrassa, estudia a l'École Florent i al Conservatoire National Supérieur d'Art Dramatique de París. Posteriorment, continuarà la seva formació als Estats Units al Professional Theatre Training Program de Milwaukee (Wisconsin).

Ha treballat amb directors nacionals i internacionals de gran prestigi com Josep Maria Flotats, amb qui va debutar amb *Cyrano de Bergerac* al Poliorama el 1985, Matthias Langhoff, Calixto Bieito, Lluís Pascual, Jean Reno, Lluís Homar, Carme Portaceli, Josep Maria Mestres, Guido Torlonia... sent protagonista en importants produccions teatrals dels grans autors, des de Molière i Shakespeare, a Pinter, Txékhov o Lorca... i en escenaris tan importants com el Teatre Lliure, el TNC, el María Guerrero i la Comédie Française.

De les nombroses produccions escèniques de les quals ha format part es compten *La dona del 600* dirigida per Pere Riera (Teatre Goya, 2019); *Karen d'Éver* Martín Blanchet, dirigida per Marta Gil (Teatre Gaudí, 2018); *Amors i humors* a partir de Shakespeare i Cervantes, dirigida per Abel Folk i Pep Planas (Temporada Alta, 2016); *L'amant* de Harold Pinter, dirigida per Guido Torlonia (Teatre Akadèmia, 2016); *Aquil·les o l'estupor* d'Albert Mestres, dirigida per Albert Mestres (Mercat de les Flors-Grec 2015); *Pels Pèls* de Paul Pörtner, dirigida per Abel Folk (Teatre Condal, 2015); *Barcelona* de Pere Riera, dirigida per Pere Riera (TNC-Teatre Goya, 2013); *Pel davant i pel darrere* de Michael Frayn, dirigida per A. Herold (Teatre Borràs, 2010-2012) i *Nit de Reis* de William Shakespeare, dirigida per Josep Mª Mestres (Teatre Nacional de Catalunya, 2010), *La Fam* de Joan Oliver dirigida per Pep Pla (TNC, 2006); *Àngels a Amèrica* de Tony Kushner dirigida per Josep Maria Flotats (TNC, 1996); *Cal dir-ho* d'Eugène Labiche dirigida per Josep Maria Flotats (TNC, 1996); *Amfitrió* de Molière, dirigida per Calixto Bieito (Teatre Lliure, 1996); *El Rei Joan* de Shakespeare dirigida per Calixto Bieito (Grec, 1995); *Kasimir i Karoline* d'Odön von Horváth dirigida per Calixto Bieito (Sala Beckett, 1994).

Després de molts anys formant part d'equips de direcció amb directors com Josep Maria Flotats, Abel Folk, Lluís Pasqual, Matthias Langhoff, ha dirigit espectacles com *A qui està mirant*, de Mònica Pérez i Blánquez, *Debajo de la hoja de la verbena*, a partir de textos i poemes de Federico García Lorca; *AVE EVA*, escrita conjuntament amb Maria Altadill; *Shakespeare & Cervantes en concert* i *Amors i humors*, a partir de textos de Shakespeare i Cervantes.

En cinema se l'ha pogut veure en pel·lícules com *Alguns dies d'ahir* (Kiko Claverol, 2022); *Desclassificats* (Abel Folk i Joan Riedweg (2012); *14 d'abril. Macià contra Companys* (Manuel Hueriga, 2011); *És quan dormo que hi veig clar* (Marcel Juan i Sergi Silvestre, 2010); *Xtremes* (Abel Folk i Joan Riedweg, 2008); *Fragments* (Marcel Juan i Sergi Silvestre, 2008); *Carles, príncep de Viana* (Sílvia Quer, 2001); *Le grand batre (La gran tramuntana)* (Laurent Carceles, 1997) o *Mi hermano del alma* (Mariano Barroso, 1993).

En televisió ha treballat en sèries com *Com si fos ahir*, *Sagrada família*, *Hospital central*, *Ventdelpà*, *Diario de una abuela*, *Jet Lag*, *El cor de la ciutat*, *Laberint d'ombres*, *Estació d'enllaç*, *Secrets de família*.

Ha treballat en produccions musicals com l'oratori *Jeanne d'Arc au bûcher* de Honegger, juntament amb l'actriu Marion Cotillard, a l'Auditori de Barcelona amb l'OBC.

Ha fet també labors de traducció com la versió francesa de *El verí del teatre*, de Rodolf Sirera, de la qual es va fer una lectura pública al Théâtre de l'Odeón-Petit Odeón (París, 1991) i estrenada al Théâtre de l'Atalante (París, 1992) i al Théâtre de l'Ancre de Charleroi, (Bèlgica, 1992); la versió castellana de *La tragédie comique*, d'Yves Hunstad i Eve Bonfati i la versió catalana de *Private Eyes*, de Steven Dietz.

Com a docent ha impartit classes d'interpretació a l'Escola Memory (2020-24), i classes d'interpretació i de tècnica de veu Linklater (2001-2004) a l'escola Eòlia.

**PEP
PLANAS**
ACTOR

Empreses patrocinadores

Amb la col·laboració de

Institucions

Finançat per

ENTRADES
TEATREGOYA.CAT

GRUPS
PROMENTRADA.COM

Informació general

LA DISPUTA

A partir del 22 de febrer de 2024

Horaris

Dimarts a divendres 20 h

Dissabtes i diumenges 17.30 h

Preus

A partir de 19 € (consulteu descomptes especials)

Venda d'entrades

Taquilla Teatre Romea - www.teatreromea.cat

Preus especials per a grups a Promentrada

www.promentrada.com

T. 93 309 70 04

Contacte de premsa

Xavi Lleyda, Anna Pérez i Marcel Clement

93 309 75 38 - premsa@focus.cat

Material de premsa a focus.cat/teatre/#premsa

Molt més a

Comparteix la teva experiència

amb el hashtag **#LaDisputa**

i etiqueta **@Teatre_Romea**

informació general